

Právo Evropských společenství

(1) Právo Společenství je obsaženo ve smlouvách ES a v aktech orgánů ES. Rozlišuje se mezi primárním a sekundárním právem Společenství. Primární právo zahrnuje zakládací smlouvy, pozdější pozměňovací a přístupovací akty a jejich závazné protokoly a dodatky.

(2) Sekundárním právem Společenství se rozumí právo, které podle postupů stanovených ve smlouvách přijímají orgány Společenství. Sekundární akty jsou v členských zemích závazné bez nutnosti zvláštního vnitrostátního schválení.

Typy aktů sekundárního práva:

(3) Nařízení je obecně závazný právní předpis, tedy i pro Českou republiku a její občany. Obecně platí, že je závazné od okamžiku, kdy vstoupí v platnost. Není nutné, aby bylo v ČR schváleno a vyhlášeno ve Sbírce zákonů. Pokud by byl obsah nařízení v rozporu se zákony a podzákonnými předpisy České republiky, použije se nařízení.

(4) Směrnice je adresována výhradně členským zemím a musí být do vnitrostátního práva přejata (např. zákonem). Směrnice je závazná co do svého cíle, ale prostředky jak jej dosáhnout jsou ponechány na rozhodnutí členských zemí.

(5) Rozhodnutí je přímo závazné, ale platí pouze pro stanoveného adresáta (členský stát, nebo jiný subjekt).

(6) Doporučení a stanoviska pro své adresáty nejsou právně závazná, doporučení navrhuje určité způsoby chování a stanoviska vysvětlují postoj orgánu Společenství v konkrétním případě.

(7) Evropské právo v širším smyslu zahrnuje i rozsudky Soudního dvora, právní akty EU, mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím a mezinárodní dohody mezi členskými státy, které se týkají aktivit Unie. Toto vše náleží k tzv. *acquis communautaire*, což je francouzský výraz znamenající v podstatě „to, čeho bylo v EU dosaženo“ – jinými slovy jde o práva a povinnosti sdílené členskými státy EU. Právní akty EU jsou právní normy přijímané v rámci druhého (Společná zahraniční a bezpečnostní politika) a třetího pilíře (Spravedlnost a vnitřní věci) EU.